

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 4 2006

Utkommer 5 gånger per år
Tolfta årgången

Celebert besök:

KABINETTSSEKRETERARE PÅ BESÖK

Indiens Foreign Secretary (motsvarar vår kabinettssekreterare) Shyam Saran gästade Sverige i augusti. Vid ett välbesökt framträdande i Almegasalen talade han om de långvarigt goda förbindelserna mellan Indien och Sverige. Redan 1957 besökte Jawaharlal Nehru Sverige på Tage Erlanders inbjudan. Båda länderna har hela tiden drivit i stort sett samma utrikespolitiska linje: alliansfrihet, nedrustning, rättvisa m.m. Idag är vi också överens, konstaterar han, när det gäller Mellanöstern, kärnvapenfrågorna och miljön.

Shyam Saran konstaterade att Indien ser den ekonomiska politiken, och därmed handelspolitiken, som den drivande kraften i de internationella relationerna och påverkar därmed även säkerhetspolitiken. Med säkerhet menas inte bara traditionella säkerhetsfrågor, utan även energi- och miljöfrågor. Energisäkerheten är mycket viktig för Indien. Nu genereras 50 % av elkraften av kolkraftverk, därför vill Indien bygga ut kärnkraften. Den nyligen träffade överenskommelsen med USA innebär just att detta kan ske med amerikansk och annan utländsk teknologi. När USA slutgiltigt har antagit det nya lagförslaget så skall de 41 leverantörländerna av kärnmaterial (däribland Sverige) också fatta beslut om att häva leveransstoppet mot Indien.

Indien har inte skrivit på provstopps- och ickespridningsavtalen, men har absolut rent samvete när det gäller icke-spridning. De stora problemen i dag kommer just från länder som har skrivit under dessa avtal, inte från Indien konstaterade Shyam Saran.

Beträffande Iran så konstaterade Shyam Saran att de båda länderna har gamla relationer som går tillbaka till förhistorisk tid. En stor del av Indiens civilisation kommer från Iran. Indien har näst Iran det största antalet Shia-muslimer i världen. Iran är i sin fulla rätt att utveckla civil kärnkraft. Man måste föra en intensiv dialog med Iran, försöka att förstå deras problem och deras synsätt, men också att försöka få iranierna att förstå det internationella samfundet. Man måste upphöra med att hota Iran, tvärtom gäller det att få dem att känna sig säkra, att garantera deras säkerhet. Hot och teknologisk blockad löser inga problem. Idag kommer 30 % av Indiens oljeimport från Iran. På en fråga om den planerade oljeledningen från Iran, genom Pakistan, till Indien tycks har lagts på is som en del i överenskommelsen med USA, svarade Shyam Saran att så ingalunda är fallet. Planerna har tillfälligt avstannat därför att man inte kan komma överens om priset på oljan.

Libanonkriget visar att FN måste reformeras. FN avspeglar världen så som den såg ut 1947. Därmed menade nog Shyam Saran, fast han inte sade det, att Indien bör få en permanent plats i Säkerhetsrådet.

Beträffande den förvärrade situationen på Sri Lanka så är den ett resultat av att den politiska processen aldrig kom igång. Tvärtom krymptes den hela tiden under vapenvilan.

I Nepal är Indien berett att acceptera den lösning som det nepalesiska folket vill ha. Indien förutsätter en lösning som vilar på demokratisk grund. Om maoisterna accepterar demokratins spelregler så har Indien ingenting emot dem.

LÅT OSS SKICKA NYHETSBRÉVET VIA E-POST!

Fest:

DIWALI!

Svensk-Indiska Föreningens så populära **Diwalifest** firas i år lördagen den 4 november kl 19.00 på Hotell Hilton, Slussen. På programmet står liksom tidigare välkomstdrink och mingel, presentation av våra sponsorer, tre kulturella uppträdanden, indisk middag, lotteri m.m. Såväl medlemmar som icke-medlemmar är välkomna. Det går bra att **anmäla** sig genom att betala in 350 kr (300 kr för medlemmar i Svensk-Indiska Föreningen) till föreningens postgiro 35 57 39-4. Skriv samtligas namn på talongen.

Klassisk konsert:

HARIPRASAD CHAURASIA

Den mycket välkände flöjtspelaren **Hariprasad Chaurasia** kommer till Stockholm. Han kommer att framföra klassiska indiska ragas. Han åtföljs av **Pandit Bhavani Shankar** (pakhavaj), **Pandit Vijay Ghate** (tabla), **Shri Sunil Avachat** (flöjt), **Shrimati Pushpanjali Chaurasia** (tanpura).

TID: den 22 november kl 19.00

PLATS: Grünwaldsalen, Konsert-
huset, Hötorget, Stockholm.

ENTRÉ: 150 kr. (Medlemmar i
Svensk-Indiska Föreningen 100 kr).

BILJETTER: Konserthusets kassa
(tel 08-506 677 88, eller
<http://www.konserthuset.se>), Biljett
Direkt/Ticnet (tel 077-170 70 70 el-
ler <http://www.ticnet.se>), ATG-om-
bud i hela landet.

ARRANGÖR: Svensk-Indiska
Föreningen.

MER INFORMATION om Ha-
riprasad Chaurasia, se
<http://www.hariprasadchaurasia.com>

Terrorism och välgörenhet:

LASHKAR-E-TAYYIBA

Då den stora jordbävningen inträffade i Kashmir den 8 oktober 2005, dog 70.000 människor och tre miljoner blev hemlösa. Det tog de pakistanska myndigheterna lång tid att få igång hjälparbetet. Ännu längre tog det för utländska hjälporganisationer att komma på plats. Nu har de flesta för länge sedan lämnat området.

Men det var några som kom nästan omedelbart, och som fortfarande är kvar: tusentals skäggiga islamister, inklusive beväpnade krigare som redan fanns i området för att infiltrera Indien, som snabbt satte upp sina tält och började distribuera hjälp. De utgjorde något av en livlina för den drabbade lokalbefolkningen.

Den största muslimska hjälporganisationen i Kashmir är Jamaat-ul-Dawa (JUD), som försåg den pakistanska armén med mediciner samt hjälpte NATO-soldater och andra utländska hjälparbetare att korsa vilda floder. De flesta av utlänningarna kände inte till att JUD är en välgörenhetsstiftelse som hör till Lashkar-e-Tayyiba (De Renas armé), en ökad, fundamentalistisk organisation, med högkvarter i Muridke, utanför Lahore i Pakistan. Lashkar-e-Tayyiba har nära band till al-Qaida oc

har många terroristdåd i Indien på sitt samvete. Hade de skäggiga männen från JUD, som nu så effektivt hjälpte utlänningarna i Kashmir, träffat på dem bara några veckor tidigare, så hade utlänningarna blivit kidnappade eller skjutna på fläcken.

Lashkar-e-Tayyiba och JUD står på USA:s lista över terrororganisationer. I Pakistan är Lashkar-e-Tayyiba men inte JUD förbjudet. Men Lashkar-e-Tayyiba finns ändå kvar i högönsklig välmåga, dock har skylten utanför ingången till högkvarteret i Muridke monterats ner.

Indien, och i viss mån USA, har krävt att Pakistans president, general Pervez Musharraf, skall slå ner på Lashkar-e-Tayyiba och stänga deras träningsläger för blivande jihadister i Indien och anorstädes. Men så har inte skett, av två skäl. General Musharraf har koncentrerat sig på att bekämpa det egentliga al-Qaida, vars tre ledare Usama bin Ladin, Ayman al-Zawahiri och Mohammed Omar troligen gömmer sig i Pakistan. Al-Qaida utgör ett hot mot general Musharraf maktposition, och det har begränsat stöd i Pakistan, mest i gränsområdena mot Afghanistan. Det andra skälet är att General Musharra

helt enkelt inte kan slå ner på Lashkar-e-Tayyiba. Deras stöd inom armén, säkerhetstjänsten och bland befolkningen i övrigt är för starkt. De största fundamentalistiska tidningarna, av vilka några är affilierade till Lashkar-e-Tayyiba, trycks i en upplaga på hundratusentals exemplar. Lashkar-e-Tayyiba är den enda kraft i dagens Pakistan som verkligen kan mobilisera massorna. Då Lashkar-e-Tayyiba bestämde sig för att delta i protesterna mot de danska Muhammed-teckningarna mobiliserade de en folkmassa som drog genom Lahore, brände hundratusentals affärer och bilar samt Panjabs delstatsparlament.

”Lashkar-e-Tayyiba måste försvagas långsamt och systematiskt. Om de utsätts för en plötslig totalkonfrontation kommer de att döda presidenten, premiärministern, ett flertal generaler, några chefsministrar och det kommer att bli bombattentat överallt i Indien” säger en underättelsetjänsteman i Pakistan.

Lashkar-e-Tayyiba misstänks nu för att indirekt ligga bakom bombdåden mot pendeltågen i Mumbai i somras. Deras nya strategi är att ta ”frihetskampen” i Kashmir till det övriga Indien, och att verka genom lokala indiska muslimska organisationer som t.ex. SIMI för att ge kampen en mera indisk prägel.

- Efter artikeln ”The future looks bear-
ded” i The Economist, July 8th, 2006.

Bokrecension:

BRA OM KULTURCHOCK

Gitanjali Kolanad: **Culture Shock!**
A Survival Guide to Customs and Etiquette. India. 2005. ISBN 0-462-00808-8. Distr i Sverige av Platypus Förlag, tel 042-32 75 90.

Författaren är etnisk malayali men upp-
vuxen i Kanada. Mycket i Indien var
främmande för henne. Första besöket
tillsammans med sin far var nästan mer
chockartat än för en ”riktig” utlänning:
”Där stod jag med mitt bruna skinn och
långa svarta hår och såg ut som en in-
disk flicka men kände mig som en ka-
nadensisk tonåring. Indien var ett exo-
tiskt och främmande land för mig”.

Detta resulterade i ett intresse för landet
och i önskan att försöka vara en brygga
mellan Indien och Väst. Därför har hon
skrivit föreliggande bok, som känne-
tecknas av humor, sarkasm, värme och

god kännedom om vad som frapperar
utlänningar i Indien - och vad som frap-
perar indierna med utlänningar.

Första tredjedelen är en genomgång av
Indiens historia och religioner, resten
av boken handlar om kulturkommuni-
kation, uppföranderegler, om indisk hi-
erarki, måltider, etikettregler, redogörel-
ser för de många olika klasserna på in-
diska tåg och hur man får biljetter till
dem. ”...du informeras om att det inte
finns några platser kvar så skall du gå
till stationschefen. När han säger att det
absolut inte finns några platser på tå-
get, så är det viktigt att man är tålmo-
dig och ihärdig ända tills det svaret
ändras!”

Bäst är nog ändå de delar av boken där
författaren redogör för indiska värde-
ringar och traditioner och hur dessa ytt

rar sig i det praktiska livet. Varför tvät-
tade inte chauffören bilen trots att du
bad hembiträdet att säga till honom att
göra det? Varför är det stört omöjligt att
få samma färg och kvalitet på två olika
omgångar blusar? Varför är inte uppgif-
ten slutförd i tid? Allt detta och mycket
annat förklarar hon mycket bra. Hon är
förstående gentemot indierna men ibland
också mycket kritisk mot dem. Likaledes
är hon kritisk mot trångsynta utlän-
ningar som inte har gjort sin hemläxa
innan de kommer till Indien.

Boken är mycket läsvärd och rekom-
menderas alla Indienfarare. Endainvänd-
ningen är att varje ämne avhandlas lite
väl kortfattat. Kanske skulle den ha
vunnit på att minska ner på beskriv-
ningar av tåg och flygplan samt visum-
regler och använt utrymmet till lite mer
utförliga beskrivningar av kulturella
mönster.

INTRESSANT INDIENSEMINARIUM

Den 17 augusti höll föreningen Svenskar i Världen (f.d. Utlandssvenskarnas Förening) ett stort Indienseminarium i Stockholm. Inte mindre än 300 personer deltog. Seminariet hade genomgående mycket bra talare, men den absoluta cloun var naturligtvis Percy Barnevik. Redan som ABB-chef var han mycket intresserad av Indien (se Nyhetsbrev 5/2004) och numera är han djupt engagerad i hjälp-till-självhjälpporganisationen Hand-in-Hands verksamhet i Tamil Nadu. Den bygger på att människor skall kunna försörja sig själva, och man inriktar sig främst på kvinnor. "Kvinnor super inte, överger inte familjen och sådant, som männen gör... ja många män, åtminstone". Nej, han har inte ännu engagerat hjälpporganisationer typ SIDA eller Världsbanken eller liknande, det tar alldeles för lång tid. Det hjälper inte att hålla en massa tjugiga konferenser eller producera djupsinniga dokument, de här människorna måste få en egen bas att stå på, en egen ekonomi. Sedan kan de utträtta mycket, de må vara fattiga och förtryckta, men de är inte dumma och de har entreprenörsanda. Hittills har Percy Barnevik finansierat mycket av verksamheten ur egen ficka, men allteftersom den blir större (verksamheten, alltså) kommer det inte att vara möjligt i fortsättningen. Engagerat, humoristiskt och medryckande berättade Percy Barnevik och visade overheadbilder med samma höga tempo som han var känd för under sin tid som storfräsare inom näringslivet.

Nyhetsbrevets redaktör vet att Percy Barneviks aktiviteter i Tamil Nadu inte är helt okontroversiella inom "biståndssvängen". Många u-landsför

ståsigpåare och biståndsexperten befinner sig på vänsterkanten, och Hand-in-Hands "mikrokapitalism" ses inte med helt blida ögon, även om ingen kritik hittills har framförts.

Men seminariet, som varade hela dagen, bjöd även på mycket annat: LM Ericssonsstyrelseordförande Michael Treschkow påpekade att Indien för tusen år sedan hade världens största ekonomi (25 % av världens bruttonationalprodukt) och att man nu kan fråga sig vad som är orsak och verkan: är det globaliseringen som driver utvecklingen i Indien, eller är det tvärtom? De flesta u-länder brukar utvecklas "nerifrån och upp", dvs man börjar med basindustri, enklare tjänsteindustri, turism etc för att sedan komma till spjutspetsnivån. Men Indien har gjort delvis tvärtom: man har en spjutspetsteknologi inom IT, medicin m.m., och nu gäller det att få med den lägre medelklassen och skapa arbetstillfällen på lägre nivåer.

SEB:s ekonom Klas Eklund påpekade att hela tjänste- IT- och forskningssektorn sysselsätter 2 miljoner människor, och att industrisektorn växer snabbare än tjänstesektorn. Indien har ett sundare banksystem än Kina och kapitalutnyttjandet är mer effektivt än i Kina. Indien ambassadör inledde seminariet med att påpeka de stora skillnaderna i Indien, och att man inte skall sticka under stol med de svagheter som finns. Men hon påpekade också de kraftiga satsningar som görs inom områden som hälsa, infrastruktur, utbildning m.m. Reformpolitiken kommer att fortsätta, fastslog hon. Samtliga talare påpekade tre saker: att Indiens största fördel är den unga och välutbildade befolkningen, att Indiens fysiska infrastruktur är undermålig och att man måste få med de fattiga i utvecklingen. (Se artikel härintill).

På kvällen ordnades en middag med mat som påstods vara indisk men med ett mycket bra dans- och musikprogram. All heder åt arrangörerna SVIV och Örjan Berner, f.d. ambassadör i bl.a. Indien.

ATT FÅ MED DE FATTIGA

Att få med de fattiga i Indiens ekonomiska utveckling innebär att man måste få med landbygdsbefolkningen. Detta innebär att man måste modernisera jordbruket, och att bönderna måste få bättre betalt för sina produkter. Detta innebär att man måste skapa en modern livsmedelsindustri, något som saknas nästan helt i dag. Det innebär också att man måste rationalisera detaljhandeln och inrätta livsmedelsbutikskedjor, modell ICA. En sådan finns redan: Food World med 89 butiker i de större städerna. Det är ingen tillfällighet att Percy Barneviks kvinnor i Tamil Nadu säljer sina grönsaker direkt till Food World i Chennai, för att kunna leverera dem till ett ställe, utan mellanhänder och till rimligt pris. Nu verkar det som om vissa indiska industrihus har börjat intressera sig för jordbruket och livsmedelssektorn. Om detta fortsätter kan det bli en turboeffekt för Indiens ekonomi.

En del av det Bombaybaserade RPG Enterprises

Bokrecension:

OJÄMNT OM OUTSOURCING

Paul Davies: **What's This India Business?** Offshoring, Outsourcing and the Global Services Revolution. London 2004. ISBN 1-904838-00-6.

Denna bok är en vägledning för västerlänningar som vill utlokalisera någon typ av verksamhet till Indien. Det gäller allt från call-centers till BPO och avancerad forskning. Författaren poängterar flera gånger att Indien inte bara, eller ens huvudsakligen, lämpar sig för att utlokalisera enklare göromål för att spara pengar. Ibland är kostnadsbe-

sparingen endast marginell, men Indien kan erbjuda personalresurser. I de västeuropeiska välfärdsekonomierna är det som bekant svårt att få folk att utföra arbeten som uppfattas som tråkiga. I Indien finns inte detta problem. I Indien är personalen på call-center och back-office-företag ofta betydligt högre utbildad, och betydligt mera bildad, än i Väst. Indierna har en betydligt bättre omvärldskännet som vi i Väst. Hur många "normala" västerlänningar kan namnge några indiska företag, pop- och filmstjärnor eller idrottsmän? Majoriteten av indierna kan däremot just

göra detta när det gäller Väst.

Författaren gör en detaljerad genomgång av den långa processen från den första idén om utlokalisering till hur man slutligen skriver kontrakt med ett indiskt företag. Först måste man göra sin hemläxa och bestämma sig för exakt vad det är man vill utlokalisera - och varför. Man bör inte outsourca sin kärnverksamhet, och därför gäller det att identifiera vad som är och inte är kärnverksamhet. Därefter gäller det att identifiera det rätta indiska företaget, kontrollera deras bakgrund, managementkultur samt att

forts sista sid.

forts från föreg sid

gardera sig mot eventuella försök till stöld eller "lån" av affärsprocessen. Den sistnämnda faran finns även på hemmaplan. Om företaget A har lagt ut sin adressregisterhantering på företaget B, som i sin tur låter ett indiskt företag utföra själva arbetet, så kan ju företaget A börja undra över varför det skall anlita företaget B i stället för att gå direkt till det indiska företaget.

Författaren, som är engelsman men som har arbetat för ett amerikanskt företag i Indien, skriver flyhänt och lätt. Dessvärre är boken mycket amerikansk till sin framtoning, och den är ämnad främst för amerikaner och engelsmän.

I mitten av boken finns ett långt avsnitt - tryckt med särskild stil - som handlar om kulturella skillnader. Tyvärr är detta den svagaste delen av boken. Författaren ägnar sig utförligt åt de vanligaste flosklerna om den indiska trafiken och indiska taxichaufförer, om felplacerade trafikmärken och trasiga trafiksignaler. Han beskriver korrekt men med stor förvåning indiernas sätt att presentera sig och småprata före ett affärsmöte, han raljerar över indiernas punktlighet (IST = Indian Stretchable

Time), och han påstår att indier ofta påbörjar affärssamtalen klockan tolv på natten! Något som är okänt för denna recensent och även för de kontaktpersoner han har frågat. Som lök på laxen ogillar han det indiska kroppsspråket inklusive det "motbjudande" sättet att vickla på huvudet.

Författaren tycker att indierna har svårt att komma till saken under affärsmötena, men han har själv ibland svårt att hålla sig till ämnet. Avsnittet "Traders First and Last" som skall handla om indiernas affärstradition, handlar i stället mest om den engelska kolonialismens för- och nackdelar. Mycket av hans kulturella observationer är anekdotiska egna erfarenheter, som t.ex. att han ogillar den huvudmassage med varm handduk som indiska frisörer ofta erbjuder. Detta ägnas två sidor, trots att det torde vara av begränsat intresse för de flesta läsare.

I Part III finns en lång och mycket bra beskrivning av hur indier förhandlar.

Boken är läsvärd då det gäller outsourcingens ekonomiska och strategiska aspekter, fallgropar m.m., men hoppa över del II: Welcome to India, samt ta det mesta med en nypa salt.

AUSTRIAN AIRLINES FLYGER TILL INDIEN

Nyhetsbrevet har ju under en lång tid ondgjort sig över de dyra och dåliga flygförbindelserna mellan Sverige och Indien. Nu har förbindelserna förbättrats avsevärt. Som vi tidigare har nämnt så flyger numera Lufthansa till Delhi, Mumbai, Chennai, Bangalore och Hyderabad. Finnair öppnar i höst en linje Helsingfors-Delhi.

Men av någon anledning är det mindre känt att även **Austrian Airlines**, Österrikes flygbolag, också flyger till Delhi och Mumbai. De avgår från Stockholm alla dagar kl 10.15 ankomst Wien kl 12.40, avg kl 13.35 ankomst nästa dag kl 00.10. Retur från Delhi kl 01.50 ankomst Stockholm 09.35. Till Mumbai går flygen alla dagar utom ons- och fredagar med retur påföljande dag.

Wien är en ganska liten flygplats, vilket gör den bekväm när man skall byta. Det längsta gångavståndet mellan två gator är 500 meter. Bytestiden är endast 25 minuter.

Upplaga för detta Nyhetsbrev: Snigelpost: 1.208 ex. E-post: 1.289 ex. Totalt: 2.497.

**ÄVEN E-POSTMOTTAGARE
MÅSTE ANMÅLA NY E-POST-
ADRESS OCH BÖR ANMÅLA NY
SNIGELPOSTADRESS!!**

INTERNETTIPS

Den som vill beta mer om RPG Entgerprises och **Food World** kan gå in på <http://www.rpggroup.com/bussectors/foodworld/profile.asp>

Den som vill beta mer om hjälporganisationen **Hand-in Hand** kan gå in på <http://www.handinhand.nu/> samt även <http://www.tnhandinhand.org/>

I LOVE INDIA är en hemsida som endast är en sammanställning av Indienrelaterade länkar. Där finns så många länkar av alla de slag att man kan bli alldeles fnattig! <http://www.iloveindia.com/>

INDISK RAGA

Exklusiv konsert med kvinnliga mästarmusiker

Sitar: **SAHANA BANERJEE**
Tabla: **SURANJANA GHOSH**

TID: Lördag 21 oktober, kl 15.00

PLATS: Musikmuséet (Sibylleg. 2), Stockholm

ENTRÉ: 150 kr. Stud 100 kr.

BILJETTER: Multikulti (S:t Paulsg 3, Stockholm) eller tel 0739-130395.

NY UPPLAGA!
FLER SIDOR, NYA KAPITEL
INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häfte, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.

ISBN 91-631-9522-4

Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

PANGERBJUDANDE!
Till alla som har någon av de tidigare upplagorna:

Riv av främre eller bakre omslaget, Skriv namn o adress på det, stoppa det i ett kuvert, lägg med en hundralapp, skicka det till Empatum, så får du den nya upplagan med posten!

Indian Association, som är den andra stora Indienföreningen i Sverige och som i första hand vänder sig till indier bosatta här, ger ut tidskriften Samband.

Derqas hemsida är <http://hem.passagen.se/samband/>

<http://www.indien.nu>

स्वीडिश इन्डियन सोसायटी

SVENSK - INDISKA FÖRENINGEN
SWEDISH - INDIAN SOCIETY

INBJUDAN TILL

DIVALI

Diwali är en av Indiens största högtider, då indierna tänder små lampor som ofta sätts ut att flyta på floder. Diwali firas bl.a. för att fira regntidens slut och solens återkomst.

Svensk-Indiska Föreningen inbjuder härmed till Diwali-fest med god indisk mat, lotteri, m.m.

**Lördagen den 4 november kl 19.00.
Hotell Hilton, Slussen, Stockholm**

Program:

Indiens Ambassadör, H. E. Deepa Gopalan Wadhwa kommer att inviga festen genom att tända en divali-lampa.

Välkomstdrink med tilltugg.

Dansföreställning: Indisk dans, både klassisk dans, folkdans och Bollywood-stil.

Middag (indisk mat, dessert, ett glas vin/öl/mineralvatten)
Under middagen säljs lotter.

PRIS: 300 kr per person för medlemmar, 350 kr för icke-medlemmar.

ANMÄLAN: Sker genom insättning av 300 kr/person (medlemmar i Svensk-Indiska Föreningen) eller 350 kr/person (icke-medlemmar) på föreningens postgiro 35 57 39-4 **senast den 25 oktober.** Var snäll och skriv namnen på samtliga deltagare på inbetalningskortet eller i referensen! Då vet vi vilka som kommer och vilka som är medlemmar.

Anmälan och betalning sker endast på detta sätt. Vi tar ej emot telefonanmälningar eller kontanter vid dörren.

VÄLKOMNA!

